

DRĂGAN CRISTIAN - ARMANDO

PASAGER ÎN TRENUL VIEȚII

IMAGINAȚIA UNEI MINȚI DERUTATE ÎN PROFUNZIME

Cuprins

Schimbarea	2
Pasagerul.....	7
Legile lui Zamolxe.....	26
O viziune de ansamblu.....	40
Cugetări	49
Bibliografie	76

Schimbarea

Cred că toți ne așteptăm la o schimbare. Chiar dacă unii dintre noi nu realizăm încă, ne dorim ca lumea să arate altfel. Părerea mea este că va avea loc o mare schimbare , în bine sper. O schimbare pe care nu toți oamenii o vor înțelege și o vor accepta ca fiind bună. Schimbarea care nu îi va mai lăsa nemâncați și nebăuți pe oamenii din zonele sărace , care nu au nici o vină că s-au născut acolo și că le este aproape imposibil să trăiască în condiții normale.

Lucrurile vor arăta cu totul altfel când va trebui să realizăm că trebuie să muncim ca să avem, pentru că sunt unii oameni săraci care au posibilitatea să muncească și nu o fac, pentru că este mult mai ușor să cerșești decât să încerci să faci un lucru bun pentru ceilalți și pentru tine. Toți vom avea posibilitatea să muncim cu adevărat, să reclădim această civilizație și să învățăm din greșelile pe care le-am făcut în trecut și pe care le facem încă în prezent. Poate pare să fie doar o fantezie sau poate este purul adevăr, nu avem de unde să știm până nu ne vom lovi de problemă. Uneori, oameni buni, când dăm cu capul, s-ar putea să ne doară atât de tare, încât să nu mai gândim lucid. Acest lucru trebuie să ne pună pe gânduri. Faptul că trebuie să ne obișnuim cu ideea că va fi o schimbare pentru ca șocul să nu fie atât de tare încât să ne afecteze gândirea.

Nu sunt prooroc, nu sunt un om care vrea să creeze o sectă , nu sunt un om care intră neinvitat în sufletele dumneavoastră și vă tulbură. Sunt doar un om care gândește altfel decât majoritatea și care vrea ca lumea să arate mai bine. Vrea ca oamenii să fie mai buni și mai curați. Sunt un om care este pierdut în lumea aceasta și încearcă cu disperare să o schimbe în bine. Decizia schimbării este la dumneavoastră în suflete, nu trebuie decât să o lăsați să iasă. Mai devreme sau mai târziu lucrurile vor arată altfel chiar dacă nu vrem noi să ne schimbăm, toate lucrurile din jurul nostru o vor face și ne vor "obliga" să ne schimbăm.

S-au făcut și se fac greseli în opinia mea, în fiecare zi, dacă nu vedem lucrurile acestea înseamnă că suntem orbi, ori nu vrem să evoluăm. Mulțimea este blocată din drumul ei spre o evoluție fără piedici, pentru că oamenii "nu trebuie" să fie toți deștepți și creatori. Nu au voie! Gândiți-vă cum ar fi dacă toți am crea ceva diferit. Dacă toți oamenii ar avea posibilitatea de a învăța și studia și a ajunge cu adevărat creatori de noi tehnologii. Am evolua exponențial de la o secunda la alta. Lucrul acesta ni se pare imposibil, dar probabil în acest univers există deja o civilizație care a ajuns la nivelul acesta.

Gândiți-vă cum ar fi ca toți oamenii să aibă cu adevărat acces la informațiile adevărate și subliniez adevărate pentru că suntem într-o lume în care oamenii de știință nu reușesc

să ajungă toți la un numitor comun. Un exemplu clar este că și în acest moment când scriu, în lume, doi cercetători studiază un lucru și probabil concluzia lor este total opusă și mai rău este și demonstrată... și nu știi ce să crezi și pe care să o accepți. Dar dacă privim și studiem problema în particular este posibil să observăm că unul dintre ei "trebuia" să ajungă acolo și că poate nu este meritul lui că a făcut acea descoperire, care poate nici nu este adevărată. Sau poate problema trebuie privită altfel: în cazul în care acceptăm că noi putem schimba realitatea cu gândul și că rezultatele unei cercetări sunt influențate de cercetatori, atunci este mult mai simplu să cream o mentalitate pozitivă colectivă și să o punem la treaba. Poate că totul va fi așa cum va trebui să fie abia atunci. În felul acesta putem schimba lumea de la copii, arătându-le că trebuie să se înfiripe în personalitatea lor dorința de a cunoaște, setea de cunoaștere, care va ajuta la evoluția societății cu adevărat.

Copiii sunt foarte importanți pentru noi și până acum eu am fost profund dezamăgit de imaginea de ansamblu a evoluției lor și număr pe degete copiii cu adevărat capabili și care merită să facă un salt în evoluție. Este foarte greu să îi educăm pe toți odată, dar putem încerca cu grupuri mici și de la grădinițe până la liceu, să fie toți implicați în anumite cercuri științifice care să ajute la crearea viitorilor noștri cercetători.

Căutând raspunsuri la întrebări profunde, o minte simplă ca a mea se scufundă treptat încercând din răspuțeri să rămână la suprafață. Poate că este mult mai greu să îți alegi un subiect și să scrii ani de zile pe baza lui, decât să planezi peste acest "câmp imens de grâu". Adevărata provocare este să ieși bob cu bob și să îl despici până vezi și ultimul detaliu.

Profund vârat în societatea aceasta care nu valorează nimic, ca un simplu cetățean al unei țări care se află pe fundul oceanului, spun că nu există cuvinte să descriu sentimentele pe care le am față de lume și față de sistemele create de om. Lucrurile sunt făcute să meargă bine pentru cei care au puterea și banii.

Noi oamenii suntem suflete chinuite de corpurile acestea care ne pun limite în acceptare și dezvoltare. Nu este de ajuns acest lucru, nici societatea nu ne lasă să evoluăm, punând bariere la tot pasul. Majoritatea oamenilor sunt blocați în "a trăi" de pe o zi pe alta și acest lucru se vede, se simte că nu mai există dorința de a cunoaște. Oamenii nu mai au timp nici să respire, fiind sufocați de datorii și probleme.

Fiind om, uneori tind să invidiez animalele, în special câinii, pisicile etc, care stau toata ziua și nu fac nimic fără să le pese de ce se va întâmpla în jurul lor. Dorm, mănâncă, se joacă, își fac nevoile fiziologice și aici se termină activitățile

lor. Faptul că nu realizează ce se întâmplă în jurul lor este un lucru bun, cred că este un avantaj să nu vezi ce se întâmplă, nu te apasă, nu te doare nimic, pur și simplu te preocupă ceva și nu-ți mai trebuie nimic altceva. Este o senzație dramatică dar frumoasă în esență. Trebuie să ne amintim totuși că nu trăim la fel ca animalele și că avem rațiune cu un scop bine definit: să recunoaștem, să apreciem, să facem bine altora și noua, să trăim în armonie, să evoluăm corect și împreună.

Dacă noi oamenii, care suntem înzestrați cu rațiune, nu suntem capabili să realizăm că ce facem acum nu este bine nici pentru noi, nici pentru mediul înconjurător, atunci ne merităm soarta crudă și tristă pe care ne-am creat-o și pentru care nu facem nimic să o schimbăm...

Îi respect pe oamenii care iau în considerare aceste idei și cercetează în continuare pentru aflarea adevărului și pentru schimbarea lumii în bine și îi iubesc pe cei care cred că este o blasfemie.

Le mulțumesc tuturor oamenilor care le pasă de această lume în care trăim și care încearcă mai mult sau mai puțin să îi adauge o culoare vie în fiecare zi.

Pasagerul

Totul a început într-o zi de toamnă-iarnă pe 20 octombrie în anul 1990, când eu am respirat prima gură de aer într-o maternitate din sectorul 6, București.

Aceasta întâmplare a făcut ca eu să intru în trenul vieții și să fiu pasagerul acestuia. După lupte seculare de câteva ore bune, mama a reușit să dovedească faptul că există încă o femeie extraordinară pe Pământ, care și-a făcut datoria cu o tărie nemaivăzută.

Am început cu stângul intrarea în această lume abominabilă, probabil că simțeam de la început că ceva nu este în regulă cu lumea și sufletul meu parcă refuza să vadă lumina. După ce am reușit în sfârșit să gust din fructul acesta numit viață, la început acru, mai târziu am început să mă obișnuiesc și nu mai simțeam nimic.

Copilaria mea a fost una frumoasă, pot spune că am avut noroc de părinți extraordinari care mi-au oferit tot ce aveam nevoie, nu prea mult, să știu ce înseamnă să prețuiești, dar nici puțin să simt că duc lipsă de ceva anume.

Îi respect și îi iubesc pe părinții mei deoarece mi-au arătat ce este bine și ce este rău și m-au lăsat să iau singur deciziile care credeam eu că sunt bune; în felul acesta am învățat singur, dar cu ajutorul lor cum să evoluez în viață. Am ajuns de la întrebarea "Ce este acesta?", La întrebări de

genul "Care este menirea noastră pe pământ?" , "Ce se întâmplă după moarte?" ș.a.m.d.

Mai târziu, ca un mic cercetator am început să caut răspunsuri la întrebările pe care, cred eu, o mare parte dintre noi oameni, le-am pus cel puțin o dată în viață. Sunt întrebările care i-au măcinat pe marii scriitori și pe cei care au reușit să iasă din uz-uialul pseudo-firesc al lucrurilor. Pseudo-firesc, deoarece societatea în care ne naștem este creată de cei care au fost înaintea noastră. Cum nu există un bine general, o linie trasată de cineva, pentru toata lumea, este o linie imaginară greșită. Fiecare vede lucrurile în felul propriu și fiecare va ajunge undeva, nu neapărat unde trebuie, deoarece suntem aproximativ 7 miliarde de suflete diferite și fiecare își trăiește viața, cum crede de cuviință.

Am constatat de-a lungul vieții mele tinere de 22 de ani că societatea este bolnavă și noi nu facem nimic să o schimbăm, mai mult, împiedicăm și tăiem toate legăturile dintre noi și ne refugiem în tehnologie, spunem noi "evoluție". Da, este o "evoluție" care ne aruncă de la zeci de metri cu capul în jos, spre asfalt.

În momentul acesta foarte puțini realizăm că ne-am bătut și că ne batem joc de câteva sute de ani, de planeta aceasta pe care trăim și pentru care ,fără doar și poate, ar trebui să facem plecăciuni.

Nu voi aminti răul făcut de oameni, care evident putea fi prevenit cu un plan bine stabilit. Umanitatea a luat decizii greșite și încă le ia fără să conteze nimic decât confortul și timpul nostru. Această greseală care se face de cateva sute de ani, dacă nu mai bine, și ne pune pe noi oamenii în centrul tuturor lucrurilor, în centrul universului, dominatorii supremi care pot lua orice decizie fără a ne gândi o clipă la consecințe, va lua sfârșit cât de curând.

Rezultatul greșelilor noastre începe să iasă la suprafață. Încet dar sigur, oameni, poate chiar nevinovați plătesc pentru faptele tuturor. Se vede totul, oameni care cad pe stradă nevinovați, cutremure, uragane, furtuni, erupții vulcanice, toate acestea se întâmplă de cateva zeci de ani, foarte des. Ceea ce ar trebui sa ne pună pe gânduri și să ne aducă cu picioarele pe pământ. Ar trebui să ne spună că dacă am taiat un copac trebuie să plantăm zece, dacă am

creat o mașină, aceasta trebuie să lase atmosfera cum a fost înainte etc. Noi nu luăm în considerare aceste lucruri și se vor întoarce împotriva noastră.

Cosider că planeta are un suflu (un fel de "conștiință"), la fel cum în legile universului într-o specie se nasc și femele și masculi, nu doar masculi sau doar femele, și planeta noastră are niște legi nescrise pe care, noi oamenii, dacă aveam o conștiință morală și eram mai apropiați de ceilalți semeni, de plante și animale, realizăm. Însă, egoismul nostru va lua sfârșit cât de curând.

Am citit o mulțime de lucruri despre sfârșitul lumii, am văzut documentare, însă este dovedit științific, că de ceva vreme tot mai mulți oameni cred că sfârșitul lumii va fi în viața lor. Oamenii credincioși spun că Dumnezeu ne va pedepsi. Nu ne va pedepsi, ne va lăsa să trăim cu dezastrele pe care le-am cauzat. Entitatea Supremă Creatoare nu pedepsește pe nimeni, noi ne pedepsim singuri, nu există judecată de apoi, există realizare a faptului că am greșit, și faptul în sine că realizăm ne apasă pe suflet și ne creează o stare negativă.

Trebuie să învățăm să apreciem în primul rând faptul că trăim. Dacă eu, la vârsta de 22 de ani simt uneori că viața mea mă duce fără a mai putea să schimb ceva, înseamnă că societatea și oamenii din jurul meu îmi șterg liberul arbitru din orice calcul. Ce vreau să spun este că avem voie să facem ce ne dorim, dar nu avem posibilitatea de a face

lucrurile acelea. Suntem obligați să facem ce vrea statul și ce vor oamenii de la putere, suntem "obligați" să muncim cum ieșim de pe băncile școlii, dar nu avem unde... Sunt oameni care nu au posibilități și nici pile și nu au loc în societate, din cauza unor mucoși cu bani care nu apreciază nimic. Societatea de astăzi îi "ridică în slăvi" nu numai pe cei care muncesc, cei care au făcut bani cu adevărat, și au strâns cu greu, dar și pe cei care nu mișcă un deget și au tot și pe lângă ei mai sunt și oameni care muncesc încontinuu și nu au aproape nimic. Sistemul monetar a făcut ca totul să fie cu fundul în sus, și-a batut joc și de ultimul om. Banii și faima sunt cele după care aleargă subconstient fiecare om, "obligați" fiind de societate, care și-a ales valorile după un criteriu prost definit de la început și încă promovează aceste non-valori.

Greșim oameni buni, greșim în fiecare zi și fără să ne dăm seama, suntem luați de val și spunem: "Așa este viața!", Nu, nu este așa viața ... așa ne-au făcut-o cei care au fost la putere înainte și cei de acum contiuă la fel, și greșeala noastră este că nu facem nimic să schimbăm ceva pentru viitor.

Mai rău este că deocamdată nu avem nici o soluție pentru a reforma cu totul societatea, deoarece este atât de băgată în probleme, încât nu mai poate fi scoasă atât de ușor și de repede. Totuși nu trebuie să rămânem așa, și cu

aceste rânduri mă dedic schimbării și acceptării informațiilor noi, care vor revoluționa lumea.

Dumneavoastră sunteți persoana care poate să facă ceva! Prin dumneavoastră trebuie să înceapă schimbarea! Nu avem nevoie de oameni leneși, de oameni care nu fac nimic! Avem nevoie de tine dacă vrei să te implici. Avem nevoie de oameni care se apleacă pe stradă și aruncă în coșul de gunoi hârtia de pe jos, nu de oameni care aruncă și spun: "Este mizerie, nu observă nimeni". Acestea nu se aplică doar la hârtiile de pe jos, este o generalitate.

Uneori simt că viața nu are nici un sens, alteori că scopul nostru este scris peste tot, adevărul și realitatea sunt relative, poate le influențăm și colectiv și individual. Poate că viața nu este chiar atât de grea cum pare pentru un cerșetor, dar nici atât de ușoară cum pare pentru un copil care se naște într-o familie bogată. Până la urmă, universul în sine este bazat pe echilibru, însă diferențele din prezent, dintre oameni, și ierarhiile create de noi au stricat viața în toată lumea și nu pentru cei care au, pentru cei care nu au, deoarece sunt "blestemați" să nu-i bage nimeni în seamă.

Cred că viața este un alambic de întâmplări controlate și necontrolate care mai devreme sau mai târziu printr-o schimbare ne va aduce răspunsul la întrebările "existențiale". Întrebări care sunt discutate din ce în ce mai puțin și deseori luate în râs, în societatea de astăzi.

Generațiile de astăzi sunt tot mai nepăsătoare, copiii parcă sunt needucați, nu știu să respecte nimic, până și respectul cuvenit părinților a devenit un lux în lumea aceasta bolnavă. Blocați în lumea calculatorului, iphone-ului, ipad-ului, în noua eră a evoluției, copiii sunt parcă niște animale flămânde decât gingași și jucăuși. Viitorul în sensul acesta va arăta oribil, va fi chinuitor când vom ajunge să vedem lumina soarelui o dată pe lună. Toate aceste lucruri împreună cu răul pe care îl facem planetei ne afectează pe termen lung și ireversibil. Nu sunt pesimit deloc în privința viitorului sumbru care ne așteaptă, în condițiile în care conștiința morală se pierde și puterea, lacomia, banii și sexul iau statutul de lucruri sfinte pe care oamenii le vor venera din ce în ce mai mult. Mă doare sufletul când mă gândesc la acestea ca fiind adevărate și nu vreau să cred că se vor întâmpla, dar mă uit în jur și îmi pierd optimismul pe zi ce trece, adunând trăiri negative și remuscări. Sufletul meu nu mai are lacrimi să verse pentru suferința prin care trecem zi de zi și care se agravează cu fiecare secundă. În ansamblu este o lume pierdută, putem doar să sperăm că printre noi există oameni care merită să trăiască și ca totul va continua pentru ei, trăgând după sinele lor colectiv răutatea și trufia mulțimii.

Tupeul și nerușinarea din această lume otrăvită parcă cu propria salivă a ajuns să fie un clișeu, un lucru mai mult

decât normal și peste tot se promovează plasticul și prostia. Nu mai avem o linie de valori bine definită, aceasta fiind de mult uitată sub valul de tâmpenii și aberatii care survolează văzduhul intoxicat.

Am ajuns să-mi rușine să ies pe stradă și să privesc oamenii în ochi din cauza conștientizării suferinței prin care trec. În România zâmbetul este un lucru uitat de mult prin canalele orașelor aproape neschimbate de peste 40 de ani. Fericirea se manifestă chinuit printre riduri și probleme apăsătoare care trag în jos din ce în ce mai mulți oameni, aceștia prabușindu-se pe pământul greu.

Dar totul pare normal dacă treci pe stradă, în toate parcurile sunt copii care se joacă neștiind de greutatea de pe umerii părinților lor. Totul este frumos până realizează cu adevărat trenul acesta avariat numit societate.

Societatea nu este bună, poate dacă eram crescuți în junglă și ne dezvoltam doar biologic, simțeam mai mult decât simțim acum și vedeam mai mult decât vedem acum. Suntem orbi și parcă nu există leac pentru problema noastră.

Mocirla și mizeria sunt bine zugrăvite pe fețele noastre în lumea aceasta tristă. Simt că totul este uitat când majoritatea oamenilor se refugiază în băutură, droguri, jocuri de noroc și așa mai departe. Lumea, în adevăratul sens al cuvântului este cu fundul în sus, este total opusă

normalității . Oamenii se calcă în picioare unii pe alții sperând că le va fi mai bine în felul acesta și totul se dezintegrează de la început, încet dar sigur.

Pentru cei care cred că nu este așa, probabil viața nu le-a arătat adevăratele lucruri din jurul lor, pentru că ai nevoie să treci prin anumite situații, să vezi o mulțime de oameni, să realizezi că nu este totul așa frumos și poate câteodată și frumosul arată urât.

Parerile mele probabil se vor schimba în timp, deoarece până la urmă aceasta este evoluția. Este bine să avem un număr de idei fixe dar până la un punct, când observăm că ne împiedică să evoluăm. Din această cauză nu este bine să avem idei preconcepute despre ceva anume. Nu este bine să ne imaginăm un lucru și dacă nu l-am experimentat, să spunem că nu ne face plăcere. Dar până la urmă cine sunt eu să dau sfaturi. Probabil vă gândiți că sunt un om pierdut și că mă chinui degeaba; poate așa este, sau poate nu. După cum am spus și înainte adevărul este relativ, totul este relativ în acest univers.

În aceste rânduri voi încerca să pun pe foaie lumea mea, cum văd eu lucrurile în momentul acesta, și poate că până voi termina de scris voi avea alte păreri. Consider că aceasta este evoluția personală. Toți căutăm să ne perfecționăm ,sau așa cred că este normal, că nu este bine să rămânem într-un loc și trebuie să încercăm să facem cât

mai multe lucruri deoarece ne va ajuta să vedem ansamblul. O privire de ansamblu este o privire care se apropie de o linie corectă, cred eu.

Câți dintre dumneavoastră s-au oprit din activitățile cotidiene să admire cerul măcar o dată? Câți dintre dumneavoastră au realizat că lumea nu se termină acolo? Câți au încercat să se ducă cu gândul în spațiu să admire universul în toată profunzimea lui? Ați încercat măcar o dată să căutați raspunsuri la întrebări de genul: Există planete în univers pe care se găsește viață? Există medii din care să rezulte viața pe alte planete? Există ființe vii care trăiesc în altă parte a universului?

Părerea mea este că sunt lucruri mult mai interesante și care ne ajută mai mult, dincolo de cotidian. Nu trageți concluzii înainte să cercetați și nu credeți fără să cercetați, nu forțez pe nimeni să accepte credințele și opiniile mele. Nu este corect totul și nu se află în fața noastră întotdeauna, pentru că leneșii și ignoranții nu vor avea niciodată privirea necesară observării. Când spun leneși și ignoranți nu mă refer numai la oamenii care cred și nu cercetează dar aceștia îmi atrag atenția în mod special. Opinia mea în legătură cu biserica poate este blamată de mulți, dar adevărul stă în trecut. Nu pot să mă rog la sfinți creați de oameni, cum nu pot să mă rog la Dumnezeu din biblie care îl pune pe Avraam să-și omoare copilul să-i testeze credința.

Dumnezeul adevărat, atotputernic, Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute nu are rival, pentru că nu există creaturile hidoase care sunt împotriva Lui. Nu există satana , aghiută sau te miri ce nume au mai inventat oamenii să îi sperie pe cei fricoși sau needucați. Aceste hidoșenii la fel ca multe altele sunt create pentru ca oamenii să se sperie și să se ducă la biserică să "doneze" bani pentru a ajunge în rai. Nu există o entitate care te pune să faci rău pentru că este împotriva Voinței Divine și vrea să facă rău umanității. Toți oamenii care au făcut rău, criminalii, nebunii, există , pentru a ne arăta nouă că greșim și că trebuie să ne schimbăm. Dacă am trăi toți în armonie și pace, nu ar mai exista oameni răi.

Părerea mea este că nu există iad sau rai, există defapt un întreg univers și o mulțime de lucruri de învățat în lumea de după moarte. Noi pe pământ punem bazele vieții de după moarte și este important să învățăm și să experimentăm cât mai mult, aici, pentru a evolua mai repede și mai corect după.

Dumnezeu nu a creat pământul, ziua și noaptea, toate cele văzute și nevăzute și toate animalele și plantele și pe noi, în schimb a creat pământul , soarele și întreg universul cu tot ce există și a existat, tot ce se vede și tot ce nu se vede, pe toate ființele din întreg universul care există. Pentru că prooroci care au scris biblia în numele

Dumnezeului inventat de ei, habar nu aveau că universul este atât de mare și că nu suntem singuri în acest univers și nu suntem unica creație cu rațiune a Entității Supreme Creatoare. Dumnezeu nu a creat universul acesta doar pentru noi. Pentru că dacă citiți Facerea din Biblie, observați că toate cele create, au fost create pentru noi și sunt văzute din ochii unui om care nu știe că soarele este o stea și că stelele din univers la rândul lor fac parte din sisteme solare în care există planete. Este imposibil să admiti că pe o întindere inimaginabilă cum este acest univers, nu există alte ființe poate chiar mai evolute decât noi.

Vreau să subliniez un anumit citat din biblie Noul Testament, Capitolul 1. Facerea: << 26. Și a zis Dumnezeu: "Să facem om după chipul și asemănarea Noastră, ca să stăpânească" >>. Aici în cărțile vechi după care este copiată biblia, cuvântul "Dumnezeu" reprezenta mai mulți zei, care în opinia mea defapt erau extraterestrii care populau pământul. Poveștile din biblie și din alte cărți sfinte de pe tot Pământul și implicit zei de acolo sunt despre civilizațiile extraterestre care încercau să ne ajute să evoluăm. Noi neînțelegând ce voiau să ne transmită, aberăm și în zilele noastre pe baza acelor întâmplări pe care strămoșii noștri le luau ca fiind miracole, dar defapt era vorba despre tehnologie mult mai evoluată decât a noastră. Mai târziu oamenii de la putere încercau să îi jefuiască legal

pe cei săraci mințiindu-i că, donând bani bisericii, Dumnezeu le va ierta păcatele. Nu sunt decât aberații pentru ca familiile bogate să se îmbogățească mai mult. Poate că au reușit și au schimbat lumea să fie în avantajul lor. Pentru că așa sunt oamenii, egoiști, și cu cât au mai mult cu atât vor mai mult. Parerea mea este că s-au implicat alte civilizații în evoluția noastră și bine au făcut, pentru că altfel nu ajungeam la acest nivel așa rapid. Sunt recunoscător pentru lucrul acesta dar în același timp nu pot să îi iau drept zei, sunt creații la fel ca noi. Adevăratul Creator nu ține seamă de specii, de rase , nu are nevoie să testeze credința nimănui, este o Entitate Supremă care menține echilibrul pe pământ și în tot universul. Ceea ce bisericii îi este greu să creadă, deoarece a durat mai mult de 1000 de ani să înțeleagă că nu suntem în centrul universului și nu suntem singura creație a Entității Supreme. Mai mult, minunații credincioși, de-a lungul timpului, au omorât chiar și oamenii care studiau și care voiau să afle mai mult. Biserica, în opinia mea, a încercat să oprească evoluția. Pentru acest lucru nu sunt împăcat cu ideea de religie, biserică, deoarece ne afectează logica și gândirea de ansamblu, pur și simplu ne limitează. Cât despre sfinți, au început să apară și ei încet dar sigur, apăreau și se ridicau din toate părțile. Nu neg faptul că au existat și că există oameni care au evoluat spiritual mai mult

decât majoritatea, dar de la "a recunoaște" și "a respecta", până la "a venera", este cale lungă.

Creștinismul a fost înțeles foarte târziu în România pentru că preoții aceia vorbeau greaca și slava, însă au ajuns și au început să construiască biserici și să țină slujbe, dar dacii noștri de rând neștiind, se uitau la ei ca la circ, deoarece nu înțelegeau limbile. Dacă cercetați, observați că foarte mulți oameni creștini, au pățit câte ceva. Au fost omorâți, au fost alungați, toate acestea se întâmplau pentru că inchiziția creștină, creștinii, în frunte cu autoritatea papală, nu numai că îi numeau eretici pe cei care aveau credințe diferite, dar îi și omorau, porneau războaie creștine numite "războaie sfinte", făceau tot posibilul ca acest cult și această ideologie să ajungă peste tot, pentru a putea controla autoritatea papală, lumea.

Noi nu ar trebui să îl așteptăm pe Iisus, pentru că nici nu îl cunoaștem. Iisus , în opinia mea la fel ca mulți extraterestrii care au călcat pe Terra, (Krishna, Buddha, Mohammed etc.), au încercat să arate și să îi învețe pe oameni lucruri bune, nu sunt fii ai Entității Supreme Creatoare. Adevăratul Creator, în opinia mea, nu are copii pentru că nu are nevoie să se înmulțească și cu atât mai mult nu are material genetic pe care să îl lase moștenire copiilor. Este simplu de înțeles că Iisus nu este fiul lui Dumnezeu în schimb este fiul unui extraterestru, care pentru

oamenii aceia era Dumnezeu. Pentru că oamenii au slăbiciuni când se întâmplă lucruri pe care nu le înțeleg și le iau drept miracole și lucruri făcute de Creatorul Suprem, alții în schimb sunt sălbatici și din cauza scepticismului ajung să facă lucruri pe care numai o fiară le face, fără să aibă remușcări.

Totul are un scop și un sens, însă implicarea Entității Supreme Creatoare este vizibilă doar în legile create la început, mai apoi totul evoluează pe baza acestor legi. Nu cred în implicarea divinității în viața personală, direct, însă cred că legile făcute ne ating și ne influențează și direct și indirect.

Avem în sânge ambiția, dorința de muncă și recunoașterea valorilor lui Zalmoxe. Aș fi ipocrit să spun că Iisus nu a făcut bine umanității, în ansamblu, numai că pe noi ne-a influențat mai puțin, în schimb "zeul" nostru Zalmoxe va rămâne, vrem nu vrem, în sufletele noastre tot timpul, chiar dacă nu realizăm acest lucru. S-ar putea să îl așteptăm pe Iisus și să ne trezim că în zona aceasta va veni Zalmoxe, nu Iisus. În plus noi românii suntem daci și așa vom rămâne cât timp poporul nostru va trăi pe pământul acesta sfânt, așa ar trebui să ne recunoaștem, în ciuda faptului că aproape toate dovezile și descoperirile în acest sens sunt ascunse ori pierdute. De ce credeți că avem atât de puține informații despre strămoșii noștri care au fost o

putere imensă în Europa acum mii de ani? Pentru că multe informații de-ale noastre afectează nu numai imaginea bisericii în ansamblul său, dar istoria în sine ar trebui schimbată total, pentru că lucrurile nu s-au întâmplat așa cum găsim scris în cărțile de istorie. Țara noastră, ar trebui să se numească Dacia, nu România pentru că noi suntem daci, nu romani. Romanii nu ne-au schimbat cu nimic și mai mult, romanii s-au format din traci și noi am fost geto-daci, "Geții sunt cei mai viteji și cei mai dreapți dintre traci" spunea Herodot. Mai târziu, soldații romani care au ocupat 14% din teritoriul nostru și ne-au furat femeile și fetele pentru că dacii nu erau capabili să-și țină familia acasă și plecau toate după bărbații romani pentru că erau mai frumoși, este o poveste de adormit copii. Și se spune că așa am luat limba de la ei și toate obiceiurile și tradițiile într-un secol și jumătate în care dacii se uitau nedumeriți, întrebându-se ce se întâmplă cu femeile și cu fetele lor. Cam cât de credibilă este această situație? Noi ne facem singuri rău pentru că în propriile noastre școli învățăm copiii că strămoșii noștri au fost ceea ce nu au fost defapt și că suntem o combinație de romani, daci și alte popoare, când adevărul este că noi am fost civilizația din care s-au format o mare parte din europenii de astăzi.

Dovada o putem găsi în istoriile lui Herodot, el știa foarte bine ce spunea: "După indieni, neamul tracilor este

cel mai mare; dacă ar avea o singură conducere și ar fi uniți în cuget, ei ar fi, după părerea mea, de neînfrînt"(V,3.), însă continuă : "Dar unirea lor e cu neputință și nu-i chip să se înfăptuiască, de aceea sunt ei slabi" până aici totul este bine, fiind implicați dacii, însă nu se termină totul. Herodot continuă: "La ei, la traci, trîndăvia este un lucru foarte ales, în vreme ce munca cîmpului e îndeletnicirea cea mai umilitoare; a trăi de pe urma jafului este pentru ei cel mai frumos fel de viață" (V, 6.), "La traci există următoarea rînduială: își vînd copiii pentru a fi duși peste hotare" (V, 6.), în aceste citate dacii nu sunt implicați deoarece ei sunt "cei mai viteji și cei mai drepți dintre traci". Claritatea acestor citate este inexplicabilă. Nu este greu să afirmi că toți tracii au trăit în Carpați până au început ușor, ușor să se despartă: cei leneși, ignoranți cărora nu le plăcea munca, au plecat, ceilalți, care și-au păstrat pămîntul sunt dacii pentru că ei sunt "cei mai viteji și cei mai drepți dintre traci" (IV, 93.). Imposibilitatea unirii tracilor era foarte normală deoarece dacii au fost drepți și muncitori în schimb cei care au vrut să trăiască prin furt, înșelăciuni și războaie nu mai puteau fi acceptați ca frați, în rîndul dacilor.

Toți au plecat din Carpați, noi am rămas pe pămîntul nostru. De ce credeți că toți din trecut vroiau să cucerească pămîntul acesta? Ce credeți că ia făcut pe ei să vină peste noi, mereu? Dorința de a stăpâni "acasă", în Carpați. Acesta

este motivul pentru care noi nu avem o istorie, pentru că țările mari din Europa nu pot să accepte că strămoșii lor au trăit pe pământ dacic. Dacă ar știi că sunt rudele noastre îndepărtate care și-au părăsit pământul pentru a cauta unul mai bun...

Nu putem accepta ideea că am fost schimbați de Imperiul Roman într-o perioadă de 164 de ani, când au fost zone stăpânite de romani poate mai mult de 300 de ani și cultura de acolo a rămas neschimbată.

Părerea mea în legătură cu faptul că din Carpați au plecat o mare parte din europenii de astăzi este și va fi susținută de descoperirile din România:

La nici 20 de kilometri departare de Sibot, la Turdaș, în Hunedoara, cercetătorii au descoperit un oraș fortificat, construit în anul 4.200 înainte de Hristos.

Pe lângă orașul foarte vechi, o descoperire surprinzătoare sunt pereții peșterii Coliboaia din Bihor, pe care s-au găsit picturi rupestre vechi de peste 31.000 ani:

Deoarece în România cercetările, arheologia, speologia etc. sunt niște lucruri pe care nu ni le "permitted", vom sta în umbră. Până nu vom lua atitudine nu vom ști cine suntem cu adevărat.

Legile lui Zamolxe

1. Dincolo de curgerea timpului și de cugetarea zeilor, este Focul cel Viu și Vesnic, din care vin toate și prin care ființează toate cele ce sunt. Totul și nimicul sunt suflarea Sa, golul și plinul sunt mâinile Sale, mișcarea și nemiscarea sunt picioarele Sale, nicăieri și peste tot este mijlocul Său, iar chipul Său este lumina. Nimic nu este făptuit fără de lumină și tot ce vine din lumină prinde viață și ia făptură.

2. Precum fulgerul aduce lumina și din lumină tunetul și focul ce se revarsă , așa este și gândul omului, el trece în vorba omului și apoi în fapta sa. Deci, ia aminte la asta, căci până la focul ce arde trebuie să fie o lumină și un tunet. Lumina omului este gândul său și aceasta este averea sa cea mai de preț. Lumina prinde putere prin cuvânt, iar voința omului aprinde focul prin care se făptuiesc toate cele ce sunt în jurul său.

3. Fii ca muntele cel semet și ridică a ta lumină mai presus de cele ce te înconjoară. Nu uita că aceiași pași îi faci în vârful muntelui ca și în josul său, același aer este sus ca și jos, la fel crește copacul în vârf de munte ca și în josul său, la fel luminează soarele piscul cel semet ca și pamântul cel neted.

4. Fii cumpătat ca pământul și nu vei duce lipsă de nimic. Creanga prea plină de rod este mai repede frântă de

vânt, sămânța prea adâncă nu răzbate și prea multă apă îi stinge suflarea.

5. Ia aminte la copacul cel falnic, cu cât este mai înalt, cu atât rădăcinile sale sunt mai adânci în pământ, căci din pământ își trage tăria, nu uita asta. Cu cât te ridici mai mult, cu atât trebuie să cobori mai mult, căci măsura ridicării este aceeași cu măsura coborârii.

6. Puterea omului începe cu vorba nerostită, ea este asemeni seminței care încolțește, nici nu se vede când prinde suflare de viață. Lumina seminței este cea care o ridică, pământul este cel ce-i dă hrană, apa îi dă vigoarea, iar răbdarea o îmbracă cu tărie.

7. Privește râul și ia aminte la învățătura sa. La început este doar un firicel de apă, dar crește tot mai mare, căci vine de la ce este mai mare și lucrurile așa trebuiesc împlinite, prin firea lor. Asemenea este și gândul cel bun și drept rânduit, el își face loc printre pietre și stânci, nu ține seamă de nimic, își urmează drumul și nimic nu-i stă în cale. Apă cu apă se adună, iar împreună puterea este și mai mare.

8. Ia seamă de taina aceasta și nu o uita, acel firicel de apă știe unde va ajunge, căci una este cu pământul și toate cele ce-i vin în cale nu îl pot opri până la sfârșit. Astfel să iei seama la gândul tău unde trebuie să ajungă și vei vedea că nimic nu stă în calea sa . Să-ti fie gândul limpede până la

sfârșit; multe se vor ivi în calea sa, căci firea lucrurilor din jur este mișcătoare, asemeni apelor. Apă cu apă se întâlnesc, pământ cu pământ și munte cu munte.

9. Ia seamă la gândul cel rău, ferește-te de el ca de fulger, lasă-l să se ducă precum a venit, căci te-ndeamnă la lucruri nefirești. Ferește-te de vorbele deșarte și de neadevăr; sunt ca pulberea câmpului ce-ți acoperă ochii, ca plasa păianjenului pentru mintea și sufletul tău. Ele te îndeamnă la trufie, înșelăciune, hoție și vărsare de sânge, iar roadele lor sunt rușinea, neputința, sărăcia, boala, amărăciunea și moartea.

10. Nu judeca oamenii după greutatea lor, după puterea lor, după averea lor, după frumusețea lor sau după râvna lor, căci și unul și altul a lăsat din ceva pentru a crește în altceva. Cel bogat este sărac în liniste, cel tare este slab pentru altul și cel slab are tăria lui ascunsă. Cum firea lucrurilor este mișcătoare, asemeni este și omul. Ce-i dă valoare unei unelte, trebuința sau frumusețea ? Duce un om mai mult decât boul ? E mai bogat vreunul ca pământul ? Doar cunoașterea și înțelepciunea îl ridică pe om peste dobitoace. Și degeaba ai cunoaștere, dacă ea nu este lămurită de vreme.

11. Fierul înroșit a fost rece și se va răci iarăși; vasul a fost pământ și va fi iarăși pământ; pământul ce-a fost sterp, acum este pământ roditor și se va stârpi iarăși peste vreme.

Râvna omului face schimbătoare toate acestea. Dar râvna îi întoarce bucuria în tristete și linistea în neliniste. Fierul și focul ajută omul, dar îl și vatămă. Și aceeași râvnă îl îndeamnă a merge pe cărări neștiute și nebătute de ceilalți dinaintea lui. Tot râvna îl îndeamnă la strângere de averi, la mărirea puterii și la a se măsura cu alții. Ferește-te de a te măsura cu altul, căci trufia de aici se naște; ea te va coborî mai jos de dobitoace și te va despărți de fratele și de vlăstarul tău.

12. Neînțeleptul este mânat de râvnă, dar înțeleptul încalcă râvna. Neînțeleptul suferă când râvna îl duce la pierdere și la cădere, dar înțeleptul întotdeauna găsește câștigul în pierdere și înălțarea în cădere.

13. Trufia răcește iubirea inimii și o face în dușmănie și nu există dobitoc mai josnic decât omul care nu mai are iubire în inima sa. Căci iubirea este cea dintâi putere și chipul ei este lumina. Ia seamă ca nu cumva gândul tău să se împresoare cu trufia , căci mai jos de dobitoace vei ajunge.

14. Gândul bun și vorba înțeleaptă îți pot potoli necazul, îți pot răcori inima, dar nu te vindecă, pentru că omul suferă după cum trufia a crescut în el, căci suferința este umbra trufiei.

15. Nu îți lega sufletul de nimic lumesc, de lucruri, de dobitoace, de argint sau aur, căci ele așa cum vin, așa

pleacă. După orice zi vine și noaptea și după iarnă vine primăvara, căci așa este rânduit și așa este firea lucrurilor. Toate cele ce se văd, se nasc, cresc și apoi se întorc de unde au plecat. Doar firea lucrurilor rămâne pururi, iar aceasta are nenumărate și nesfârșite ramuri și asemenea izvoarelor minții și sufletului tău, ele nu se arată la vedere. Căci o suflare și un foc fac să crească toate cele ce cresc – ierburi, copaci, dobitoace și oameni – și din aceeași vatră vin și către aceeași vatră se întorc și vatra aceasta este pururea.

16. Precum copacul cel falnic crește lângă cel mic, fără a-i face rău, așa să fiți între voi, cel mare să nu-l lovească pe cel mic și nici să-i amărăscă sufletul, căci va avea datorie mare de dat, la fel ca și hotul. Aruncă un lemn pe râu și mai multe vor veni din susul său către tine. Adu-i mulțumire semenului tău, adu-i lumină pe chip și în suflet, iar toate acestea le vei găsi, mai târziu, înflorite în inima ta.

17. Nu lua cu siluire și nici cu vorbe amăgitoare ceea ce nu este al tău, căci cel ce privește prin ochii tăi este același cu cel ce privește prin ochii celuiilalt. Ia seamă la taina aceasta.

18. Nu grăbi nicio lucrare căci trasul de ramuri lovește înapoi. Fructul copt este ușor de luat, cel necopt este greu de luat și gustul e neplăcut. Nu te grăbi deci să aduni ce este înainte de vreme, căci îți va amări sufletul. Cum crește

cadrul, așa crește și stînghia și cum crește roata așa crește și spita.

19. Rămâi mereu în răcoarea sufletului tău, dar dacă mânia se aprinde în tine, ia seama ca nu cumva să treacă de vorba ta. Mânia vine din teamă și nu a locuit dintru început în inima ta; dacă nu crește prin trufie, ea se întoarce de unde a plecat. Trufia închide poarta înțelepciunii, iar cel trufaș se pune singur lângă dobitoace. Înțelepciunea este mai prețuită decât toate cele ce se văd cu ochii, ea este aurul minții și sufletului tău și este rodul cunoașterii udată de vreme.

20. Nu-ți amărî sufletul când simți durerea și neputința, ci mai degrabă caută să te folosești de ele pentru îndreptare, căci în rod ai și sămânța. Nu se poate ca o sământă bună să dea rod rău. Lăcomia întotdeauna duce la pierdere, furtul întotdeauna duce la boală, gândurile sterpe întotdeauna duc spre rătăcire, mânia întotdeauna lovește înapoi, răutatea și neadevărul întotdeauna aduc neputința, trufia întotdeauna aduce suferință.

21. Mergi la izvor când sufletul ți-e aprins, scormonește în apa limpede și asteaptă până ce devine iarăși curată. Așa se va duce și aprinderea sufletului tău, precum tulburarea aceea.

22. Ia bine seama la taina seminței. Asemeni ei este gândul tău și cum sămânța nu se poate fără coajă, așa este

și gândul cel rodnic al omului. Coaja gândului rodnic este voința, iar fără voință, gândul se usucă și nu folosește la nimic. Dar puterea este în răbdarea seminței, iar voința și răbdarea fac mlădița firavă să razbată pământul tare.

23. În vremea lucrului tău, înveselește-ți inima la vederea lucrării tale, înainte de terminarea ei, căci precum fructul își anunță venirea cu o floare, tot așa fapta omului este văzută de cel cu mintea și simțirea limpede, înainte de a fi terminată.

24. Ia bine seama la cauza omului sărac, dar și la cauza omului grabnic avut, căci nici una nici alta nu sunt firești. Omul sărac are multe gânduri deșarte și le schimbă de la o zi la alta, vorbește mult și lenea i-a învelit brațele și picioarele. Cel grabnic avut ori e hoț și înșelător, ori vede mai bine necazul altuia și caută a-l amăgi. De acolo își trage grabnica avuție.

25. Fii blând și răbdător cu cei de lângă tine, căci așa cum te porți tu cu ei, așa se poartă și alții cu tine, căci simțirea lui este la fel cu simțirea ta, din aceeași suflare este și simțirea lui, iar lumina ce se vede prin ochii lui este din aceeași lumină cu cea care se vede prin ochii tăi.

26. Unde este tăria omului acolo îi este și slăbiciunea, ceea ce-l ridică îl și coboară; rămâi în limpezimea minții și simțirii tale și vei vedea toate acestea. Cel mic este deasupra celui mare, cel ușor este deasupra celui greu, cel

slab este deasupra celui tare, cel blând este deasupra celui aprig. Limpede să-ți fie mintea și simțirea și ia seamă de toate acestea.

27. Tăria muntelui vine din răbdarea sa, din liniștea sa, stânca îi este numai învelitoare. Dar tăria lui este încercată de vânt, de apa cea lină. Ia-ți puterea din răbdare și din liniște și folosește-te de ea prin limpezimea gândului tău, căci nu tulburarea izvorului roade stânca, ci limpezimea sa.

28. Lucrarea făcută din teamă nu are viață lungă și tăria ei este asemeni unei revărsări de ape care ține puțin. Așa este și cu tulburarea oamenilor, ea vine de-afară, dar este chemată de teama lor, însă teama vine prin necunoaștere, iar necunoașterea prinde putere prin neadevăr, lene și trufie.

29. Soarbe cunoașterea de la cei cu barba albă și nerosită de vin și lasă vremea să o îmbrace cu înțelepciune. Nu privi la trupul lor slăbit și gârbovit, căci toate acestea sunt plata lor pentru cunoașterea lucrurilor și creșterea înțelepciunii.

30. Multumeste-i pământului pentru toate cele ce-ți oferă, multumește-i cerului pentru ploaia care îți hrănește pământul, multumește-i soarelui pentru căldura și lumina casei tale și a pământului tău, multumește-i lunii pentru liniștea somnului tău, multumește-le stelelor că veghează asupra somnului tău, multumește-i muntelui pentru povetele

și fierul ce-l iei din el, multumește-i pădurii pentru tot ce iei de acolo, multumește-i izvorului pentru apa ce-o bei, multumește-i copacului pentru lucrările ce-ți arată, multumește-i omului bun ce-ți aduce bucurie și zâmbet pe chip.

31. Precum iarba bună crește cu iarba rea, așa sunt și oamenii, dar ține seamă că purtarea lor cea rea este semănată și crescută din teamă și neputințe, iar trufia este învelitoarea lor. Nu certa purtarea lor și nu căuta a-i îndrepta din vorbe și mustrare, căci apăsarea pe rană nu o vindecă. Oare iarba aceea e rea doar pentru că este amară pântecului tău ? Așa este și cu omul, de vei vrea să-l îndrepti, adu-i pentru început gândul și simțirea la ce e plăcut atât omului bun, cât și omului rău. Unul vede roata plecând, iar altul vede aceeași roată venind. Cine vede mai bine ?

32. Doar cel înțeleptit poate vedea limpezimea și liniștea din mintea și sufletul celui tulburat, căci cel înțeleptit a fost odată și el la fel ca și cel tulburat și roadele amare l-au făcut să țină seamă de alcătuirea ființei sale. A fugit de roadele sale amare în vârful muntelui și acolo nu a scăpat de ele, a fugit în mijlocul pădurii și iată că roadele erau cu el, apoi a privit în lăuntrul său și iată că roadele sale amare aveau rădăcini în mintea și simțirea poftelor sale.

33. Este o floare mai frumoasă ca cealaltă ? Este un izvor mai limpede decât altul ? Este un fir de iarbă mai presus de un altul ? Fiecare are tăria, frumusețea și priceperea lui. E în firea lucrurilor ca pădurea să aibă felurite soiuri de copaci, de iarbă, de flori și dobitoace. Nu seamănă un deget cu altul de la aceeași mână, dar este nevoie de toate, pentru a bate fierul. Este mărul mai înțelept decât prunul sau părul ? Este mâna stângă mai bună ca dreapta ? Altfel vede ochiul stâng, decât cel drept ? Cele de sus își au rostul lor și cele de jos își au rostul lor, cele mari își au rostul lor și cele mici își au rostul lor, cele repezi își au rostul lor și cele încete își au rostul lor, cele ce au fost și-au avut rostul lor și cele ce vin își vor avea rostul lor.

34. Neputința vine după răutate și neadevăr, căci ceea ce dai aceea primești, ceea ce semeni aceea culegi, dar ia seama că lumina sufletului tău și a celui de lângă tine are aceeași vatră și rămâne fără umbră. Vezi ce tulbură neconținut izvoarele minții și sufletului aproapei tale. Adu-i liniștea în suflet și limpezimea în minte și bătrânetile tale vor fi ca pomul copt, oasele și tăria ta nu vor slăbi și te vei întoarce de unde ai venit, îndestulat cu căldura urmașilor tăi.

35. Întotdeauna va fi cineva dedesubtul tău și întotdeauna va fi cineva deasupra ta. La cele ce sunt dedesubtul tău să te uiți cu iubire și nu cu trufie, căci acolo

îți sunt rădăcinile, iar la cele ce sunt deasupra ta să te uiți cu privirea de prunc și fără teamă.

36. Cele tari, cele slabe și cele nevăzute sunt cele ce alcătuiesc lumea și toate acestea le găsești în om și toate alcătuiesc un întreg. Nu este nimic care să fie afară și să nu fie și înăuntru. Ia seama la toate acestea, când îți apleci privirea înăuntru și vei găsi toată înțelepciunea zeilor, ascunsă în nevăzutul ființei tale. Zeii au luat seama înaintea omului de această înțelepciune și asta i-a adus mai aproape de Focul cel viu și veșnic.

37. Ia aminte că bătaia inimii, curgerea sângelui prin vine, vindecarea rănilor, frumusețea ochilor și minunăția alcătuirii trupului sunt făcute prin puterea și suflarea Focului cel viu și veșnic, care este în fiecare și al cărui chip se arată în lumină. Dar nu uita că trupul este doar o fărâmă din puținul care se vede...

38. Curățenia trupului și desfătarea sa prin simțuri te pun doar puțin mai sus de dobitoace, căci nu un sunet plăcut te ridică, nici o duioasă atingere, nici un gust plăcut, nici o mireasmă îmbătătoare și nici o bucurie a ochilor. Căci unde este căldură, apare și frigul, unde este dulcele apare și amarul, unde este plăcutul apare și neplăcutul, unde este mireasma apare și duhoarea, iar unde este râs, și plânsul pândeste.

39. Iată dar calea de început : cumpătarea în toate cele ce faci, ascultarea de bătrâni și de cei înțelepți, hărnicia, mulțumirea cu ceea ce ai, ferirea de neadevăr și de vorbele deșarte, ferirea de ceartă și de mânie, buna purtare între semeni. Dimineața să te trezești cu ele, ziua să le porți mereu în minte, seara să le ai cu tine în somn și astfel supărarea, lipsa, amărăciunea, neputința, boala și răutatea altora nu se vor atinge de tine.

40. Dincolo de acestea se află iubirea, voința, curajul, răbdarea, modestia și ele ridică omul cu adevărat. Acestea sunt cele ce te apropie de Focul cel Veșnic și, prin ele, calea ta urmează calea zeilor, dar îngroparea lor te aruncă mai jos de dobitoace. Doar prin ele primești adevărata cunoaștere și înțelepciune, adevărata putere, adevărata bucurie, adevărata bogăție, rodnică și trainică lucrare.

41. Dar iată că unde este iubirea poate apărea și ura, unde este voința poate apărea și delăsarea, unde este curajul poate apărea și frica, unde este răbdarea, poate apărea și graba și unde este modestia poate apărea și trufia. Căci mișcătoare sunt și cele ce se văd și cele ce nu se văd din ființa omului. Dar toate acestea sunt ale celui ce simte, iar peste el se află cel ce gândește și acesta este cel ce vede mișcarea în nemișcare, este cel care, dincolo de toate aceste virtuți, se desfată în cunoașterea și liniștea ce întrece orice

bucurie, iar atenția, echilibrul și limpezimea sunt uneltele sale.

42. Cel tulburat vede binele ca bine și răul ca rău, este atras de una și fuge de cealaltă, dar înțeleptul vede și frumosul și urâtul, simte și frigul și căldura, și finețea și asprimea, aude și plăcutul și neplăcutul, gustă și dulcele și amarul, simte și mireasma și duhoarea și nu face judecată între ele. El vede deslușit că firea lucrurilor este în toate, căci frumosul din urât se trage și urâtul din frumos, dulcele a fost amar la început și se va face iarăși amar, plăcutul se naște din neplăcut și neplăcutul din plăcut. Și toate acestea luminează sufletul înțeleptului, pentru că cele bune și plăcute hrănesc și bucură trupul și simțurile sale, iar cele neplăcute neînțeleptului hrănesc mintea și înțelepciunea sa, căci el vede înnoirea lucrurilor și semințele viitoarelor bucurii.

43. Nu e ușoară cărarea zeilor, dar nu uita nici o clipă că omul poate cuprinde în iubirea sa, mai mult decât poate cuprinde în ura sa, căldura se ridică mai mult decât poate coborî frigul, cel ce este deasupra vede mai multe decât cel ce este dedesupt, ușorul se întinde mai mult decât se întinde greul, lumina răzbate mai mult decât poate răzbate întunericul, puterea care unește este mai mare decât puterea care desparte.

44. Lungul și scurtul au același mijloc; cercul mic și cercul mare, globul mic și globul mare pe același punct se sprijină; nevăzutul și văzutul același loc ocupă; toate cele mari stau ascunse în cele mici, iar aici este o mare taină a firii; mare printre înțelepți este cel ce o pricepe.

45. Înțeleptul îl unește pe cel ce vede cu cel ce gândește, pe cel ce simte cu cel ce face, dar neînțeleptul îi desparte. Deschide-ți bine ochii, căci cel ce face, cel ce simte și cel ce gândește sunt asemeni norilor care vin și pleacă, dar cel ce vede prin ochii tăi este veșnic și lumina sa este fără umbră. El este dincolo de viață și moarte, dincolo de bine și rău, dincolo de frumos și urât, dincolo de curgerea timpului.

Aceste legi au fost descoperite prin revelație de Remer Ra și publicate și explicate în cartea lui, Legile lui Zamolxe, Editura Deceneu, 2009.

În opinia mea aceste legi sunt cu adevărat tot ceea ce avem nevoie noi pentru a înțelege viața și universul în limita rațiunii noastre. Real primite sau imaginate, aceste legi sunt făcute să îți "zdruncine" sufletul, să trezească în el tot ceea ce trebuie să fie trezit pentru a exista în echilibru cu totul din jurul nostru.

Dacă acum după ce simțiți că locul dumneavoastră este aici, mai aveți îndoieli asupra originii dumneavoastră înseamnă că nu ați căutat îndeajuns regăsirea.

O viziune de ansamblu

Poate voi părea nebun dacă afirm că pe noi extraterestrii ne-au educat și ne-au învățat ce este limbajul, familia, societatea, viața, știința, sufletul etc. Pe strămoșii noștri i-au educat Zalmoxe și colegii lui de echipaj. Nu-mi pot da seama dacă a fost o singură civilizație extraterestră și umanoizii de acolo au primit nume diferite în funcție de ce vedeau oamenii, sau mai multe civilizații. Dacă luăm în considerare diferențele uneori enorme dintre culturile noastre, putem să afirmăm că au fost mai multe civilizații care au stat la baza formării și dezvoltării noastre. În continuare voi prezenta dovezi ale existenței extraterestrilor și lucruri inexplicabile:

Templul zeiței Hathor ,Dendera:

Această imagine o găsim pe pereții piramidelor și arheologii spun că în aceasta și în altele asemănătoare sunt reprezentate flori de lotus, însă trebuia să existe un mod de a lumina încăperile foarte întunecate din piramide. Nu există urme că cineva ar fi aprins măcar o torță și cu ajutorul oglinzilor de cupru, lumina soarelui nu ajungea cu atâtea cotituri. În opinia mea și a multora care susțin că am fost ajutați în trecut, piramidele erau luminate în interior cu ajutorul curentului electric. Acum mii de ani oamenii nu aveau tehnologia necesară pentru a crea becul electric. Însă Bagdad (Irak) au fost descoperite 12 baterii, putem să ne întrebăm: cum de cunoșteau strămoșii noștri electricitatea? Cum au descoperit-o? Sau cine le-a oferit cunoștințele? Tot în Egipt, pe pereții unui templu din Abydos, se pot vedea reprezentările unui elicopter, al unui avion și al unui submarin. De unde știau anticii de avioane, elicoptere sau submarine?

Hieroglifele de la Abydos

Aceste aeronave sunt din paleolitic:

Vimana – mașinile zburătoare din scrierile sanscrite:

În Mahabharata, o astfel de mașinărie zburătoare este descrisă ca un veritabil avion de luptă capabil să se facă invizibil și să lanseze o armă distrugătoare. Sageata lui Indra, a carei explozie asurzitoare pare similară cu cea a unei bombe atomice.

Statuete dogu:

Reprezentare mayașă pe mormântul lui Pakal:

În această imagine, în opinia mea și a multor oameni care susțin faptul că există extraterestrii și că aceștia ne-au ajutat în evoluția noastră este reprezentat un extraterestru într-o rachetă.

Oficial, UNESCO a recunoscut prezența a peste 140.000 de petroglife în Val Camonica, Italia, unele dintre ele având vechimi chiar și de 10.000 de ani:

În Puma Punku din Bolivia sunt blocuri mari de granit foarte bine finisate, îmbinate ca într-un puzzle:

Blocuri de piatră din Puma Punku

Nu în ultimul rând în România, la Sarmizegetusa, există roci radioactive dar și sulfură de fier, vanadium, nichel și

siliciu. Pe multe pietre ale construcțiilor dacice nu se dezvoltă microvegetația, iar mușchiul crește foarte greu. În schimb, pietrele care au fost scoase din zonă au prins mușchi și au fost deteriorate de intemperii. Cercetătorii presupun că, sub pietre, dacii au instalat lupe de argilă care adună razele infraroșii și ultraviolete, împiedicând dezvoltarea bacteriilor.

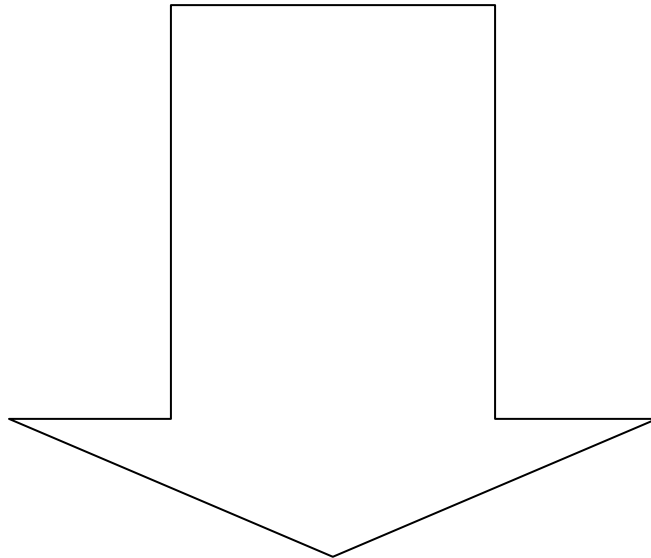
La cetatea Blidaru din România s-a descoperit beton dacic care, pentru oamenii de știință, este un fel de „supă metalică” alcătuită din titan, nichel, argint, cupru, vanadiu, siliciu, aluminiu și natriu, iar liantul nu este calciul, ci un compus al siliciului.

Acestea sunt doar câteva dintre nenumăratele dovezi ale faptului că am fost ajutați de ființe extraterestre în trecut. Nu sunt doar imaginația mea și a celor care susțin aceste lucruri.

Pentru mulți dintre oameni afirmațiile mele poate nu valorează nimic, dar pentru cei care caută răspunsuri, este posibil să cântărească mult. Pot să afirm că toate civilizațiile vechi au fost ajutate, mai mult sau mai puțin, să evolueze și că extraterestrii despre care vorbesc, nu sunt din basme. Căutați detalii despre Insula Paștelui, renumitele piramide din Egipt, Machupichu, Wat Phu, Stonehenge, Edzna etc. O sumedenie de lucruri extraordinare create peste tot în lume, acum mii de ani, de oameni care desenau pe pereții

peșterilor umanoizi îmbrăcați în costume de astronaut. Sincer, mi se pare o absurditate să spui că strămoșii noștri care abia descopereau limbajul scris, se apucau să abereze despre zei inventați, păsări imense care luminează cerul și din care ies oameni cu aripi care zboară, pe care îi numeau zei din cer ,sau prietenii din cer.

Poate sunt nebun dar v-ați întrebat vreodată cine a dus pietrele acelea imense pe Insula Paștelui? Cum au cărat oamenii aceia din Egipt blocuri de piatra imense care cantaresc mii de tone? Cum au reușit oamenii acum mai mult de 4500 de ani să construiască Templul din Baalbeek ? Sau mai curând, ce la influențat pe Jacopo Del Sellaio când în anul 1485 termina o pictură cu reprezentări mai mult decât ciudate?

Madonna and Child with the Infant, Saint John the Baptist and Attending Angel

Sunt întrebări care probabil vă surprind, dar aceste lucruri există și au existat. Dacă noi nu le dăm importanță atunci cine să le recunoască?

Studiați cât mai mult despre civilizațiile vechi și construcțiile acestora și despre oamenii care au revoluționat lumea în anumite puncte ale evoluției noastre și veți observa că nu există posibilitatea ca toate acestea să fie doar imaginația noastră, a oamenilor "nebuni". Este imposibil ca toate construcțiile antice extraordinare să se fi construit cu dalta și ciocanul de piatră, fier, cupru etc. În plus, în foarte puține zone s-au descoperit unelte de construit și acestea nu erau capabile să creeze ce există în zonele acelea.

Cugetări

📖 Cum poate fi viitorul ținând cont de prezent? Care sunt șansele ca noi oamenii să ne recunoaștem? Pentru că, oricât de mult am încerca să spunem lucruri pozitive despre noi, în momentul de față nu există descriere pozitivă. Ne-am dezvoltat tehnologic și am învoluat spiritual, psihic și social. Am ajuns într-un punct în care dacă nu facem ceva să ne schimbăm putem chiar să dispărem.

📖 Timpul este ca un tunel infinit prin care noi trecem și lăsăm câte ceva în urma, depinde de tine ce vrei să lași în urma ta ...

📖 Senzația de a-ți dori un lucru este mai placută decât bucuria pe care o ai când acel lucru îți aparține pentru că te face să îți dorești altceva...

📖 Imaginația te poate ajuta să retrăiești anumite secvențe din viața ta dându-ți aproape aceleași trăiri, dar nu poate să creeze cu exactitate, o realitate pe care nu ai experimentat-o încă.

📖 Dacă vrei să afirmi ceva pur trebuie să fii neutru, o stare pe care nu o putem atinge deoarece creierul nu ne lasă. Memoria este ca un zid care te împiedică să atingi o stare pură. Amintirile te fac să vezi un lucru dintr-o anumită perspectivă , a ta, nu una pură.

📖 Diferența dintre un om bun și un om prost: omul bun își dă seama când vede un om prost, prostul nu își dă seama de nimic.

📖 Tind să cred că nu există destin, pentru că am trăi degeaba. Dacă toate lucrurile pe care le facem sau le vom face sunt deja pregătite ("scrise") nu ar mai avea nici un farmec viața. Nu ai mai avea libertatea de a alege, pentru că deja îți este scris ce trebuie să alegi.

📖 Cum ar fi dacă am trăi fără un scop? Dacă nu există nimic după moarte? Dacă ne stingem și atât? Ce sentiment ciudat...

Ne este frică de moarte pentru că nu știm ce se întâmplă după ea, așteptăm să ne vedem cu cei dragi, așteptăm o liniște sufletească perfectă... și dacă nu vine? Dacă tot ce facem noi aici nu va ajunge nicăieri și se va stinge în neant? Totuși sunt optimist nu cred că se va stinge, dar ce se va întâmpla oare? rămâne o întrebare fără răspuns...

📖 Nu pot să mă scufund în mocirla aceasta "supranumită" societate și să spun : "Ehh, poate am noroc și nu ies din ea plin de lipitori". Nu pot să-mi asum deocamdată riscul acesta și voi rămâne tot singur pana îmi voi lua inima în dinți și voi distruge tot ce este mai frumos în mine...

📖 Nu vreau să mă înec în infinitul etern și sumbru al enigmelor, vreau doar un foton fermecat, lovind lumea

aceasta, creată , să-mi lumineze universul, chiar și un blitz infim mi-ar lumina cărarea întunecată și fără margini...

📖 Stările trăite de noi le imprimăm în toate lucrurile din jurul nostru...

Astfel când ne simțim pierduți nu trebuie decât să încercăm să ne simțim bine, deoarece tot ce dăm primim înapoi, este un schimb continuu.

📖 Există o luptă continuă pentru existența, în care nimeni nu este câștigător, doar umbre de lumină fals aclamate...

Aceasta este Terra! a ajuns un câmp de luptă unde oamenii "cu greutate" se bat între ei și cei "slabi" suferă de pe urma lor...

Aceasta este planeta noastră și noi nu vrem să facem nimic să o schimbăm, chiar dacă vrem, nu luăm atitudine...

📖 Copilaria este atât de frumoasa, pentru că un copil nu realizează lumea în care traiește, dacă ar ști ce sumbră este cu adevărat, nu s-ar mai juca linistit.

Asemenea incapacitate de a realiza o putem observa și la oamenii nebuni care sunt atât de fericiți Crezi că lor le pasă de tine că faci glume pe seama lor ? Nu le pasă și crede-mă este foarte bine așa cum sunt. Mai bine nu realizezi decât să vezi lumea aceasta.

📖 Oameni intoxicați cu nebunie și prostie, prematur înfiripată în minți lucide și drumuri fără cale, de-a dreptul hidos.

📖 Fericit esti atunci când nu te mai gândești la lucrurile care te fac fericit și nu le ai. Cât timp omul își dorește ceva este nefericit.

📖 Noi trăim un prezent denaturat, pentru ca tot ce am făcut în trecut ne urmărește și ne afectează deciziile pe care le luăm pentru viitor.

Suntem bântuiți de trecut și din cauza aceasta uneori pierdem timpul gândindu-ne dacă am greșit sau nu, făcând un lucru. Ar trebui să nu ne pese pentru că deja s-a întâmplat lucrul acela și oricum nu putem întoarce timpul înapoi , trebuie să realizăm prezentul și să trăim în prezent, să nu ne pese de trecut.

📖 Sunt momente în viața, în care te simți aproape perfect , crezi că ai de toate și chiar te simți extraordinar, dar nu țin mult, pentru că realizezi că defapt nu este așa și că îți lipsesc multe dar te simți ok, așa cum esti.

📖 Viața te plimba, urcă , coboară, te ține cu capul în jos , plină de adrenalină și câteodată plină de monotonie, dar ține minte, oricât de oribilă ar fi uneori viața , vei avea o perioadă de maxim , o perioadă în care vei simți cu adevărat bucuria, fericirea. Chiar și în momentele în care crezi că traiești degeaba viața este acolo, este în tine, nu fi

trist , totul are un sens și toate sensurile te duc spre paradis, sau cel puțin așa ar trebui.

📖 Noi desenăm viitorul cu gândurile noastre. Fiecare dintre noi este o culoare și nu poate exista fără ceilalți. Suntem unici dar totuși atât de asemănători.

În această viziune, în negru, se regăsesc strămoșii noștri, iar în alb, nou-născuții.

Cât despre culorile în sine, avem culori intense dar și șterse , aici putem observa dorința omului de a face ceva în viață, unii au o dorință mai mare alții mai mică.

Ar trebui să fie un univers plin de culori intense...

📖 O floare nu crește oriunde, are nevoie de condiții. Dacă locul în care ar trebui să crească o floare ar fi creierul nostru și floarea ar fi imaginația și inteligența, atunci ar trebui să ofere anumite condiții. Majoritatea oamenilor nu îndeplinesc aceste condiții și în loc să crească flori, în creierul lor se dezvoltă buruieni, atunci cum este ?

Ca în orice altă situație există avantaje și dezavantaje:

Dacă vrei să crești o grădină cu flori frumoase și sănătoase trebuie să menții condițiile și trebuie să le uzi mereu și să vorbești cu ele, nu trebuie să te oprești din serviciile pe care le oferi.

Dacă ai buruieni , ei bine , nu ai nevoie de prea multe , pentru că acelea cresc oriunde și nu au nevoie de condiții , ba mai mult, se înmulțesc mai repede și cresc mari și

frumoase, poți face o plantație imensa fără a depune prea mult efort.

Eu vă doresc să înfloriți și să creșteți cele mai frumoase flori!

📖 Dacă îi vrei răul cuiva , nu ai timp să fi fericit, pentru că odata ce te gândești ca lui să-i fie rau, trăiești starea pe care ai vrea sa o aibe el și nu te simți bine.

Dacă îi vrei binele ești fericit odata cu el . (pentru că urcați pe aceeași scara și în loc să vă puneți piedică , vă ajutați)

Vă sugerez să vă bucurați de binele aproapelui, împreuna cu el și la rândul vostru să lasați pe alții să se bucure de binele vostru.

📖 Dacă ajungi să nu mai râzi de oamenii pe care îi consideri inferiori , te poți considera un pic mai evoluat.

Râsul acela este dovada faptului că tu nu vrei să se schimbe și că îți place să razi de ei... Este o greșeala imensa . Ar trebui să îi ajutăm, sa le arătăm, să-i învățăm.

Pentru că nimeni nu este perfect și la fel cum râzi tu de acela, poate să râdă altul de tine. Este mai bine să nu râdem unii de alții deloc, pentru că putem râde unii cu alții cât vrem.

📖 Toți oamenii au o sămânță malefică , unii mai mult, alții mai puțin. Unii sunt buni și un pic malefici, alții sunt malefici și foarte puțin buni.

📖 Nu pot înțelege de ce un om vrea răul altuia, de ce râde dacă i se întâmpla ceva rău altuia. Ce hrănește

rautatea aceasta din oameni? de ce se simte bine când vede slăbiciunea din sufletul altuia? Sunt întrebări la care nu gasesc răspuns . Sincer să va spun și eu sunt malefic în felul meu dar măcar încerc să caut metode de a-mi opri manifestările acestea.

Suferința este o stare de care trebuie să scăpăm , dar dacă o hrănim atat de mult s-ar putea să înceapă să ne domine. Totul este un ciclu, daca faci pe cineva să sufere, acela la randul lui va face pe altcineva, și tot așa . Dacă tu te oprești din vărsarea răutății, oprești ciclul.

Îți vine să vorbești de rău pe cineva? . Vorbește în gând, pentru că lucrurile rele pe care le spui despre cineva se întorc la tine.

Să ne abținem de la comentarii care vizeaza suferința unor persoane și să încercăm să ne perfecționăm și să ajungem la un nivel cât mai înalt intelectual , psihic și moral.

📖 Omul modern are multe lucruri puse pe drumul lui de cei care au trecut pe acolo. Astfel el este deștept , cult dar mai puțin inteligent și un pic leneș.

📖 Toate zboară pe lângă tine fără să dai vre-un semn că te-ai trezit... toate lucrurile trec ... și rămâi doar cu amintiri care nu te ajuta la nimic.

Parcă totul este facut din paie, vântul acesta puternic nu te ajută deloc să-ți țină lucrurile așa cum sunt. Totul se schimbă, totul fuge, te uiți în jur și nu-ți vine să crezi că a

trecut atat timp. Parcă ieri erai un copil și îți plăcea. De acum încolo o sa te gandești mereu , așa este când înveți , îți dai seama că defapt nu știi nimic. Totuși esti optimist, viața aceasta nu va mai continua mult și ești conștient că o să fie foarte bine, dar când?... se apropie! simți!? Totul va fi ca o explozie care te va trimite în paradis... trezește-te! iar dormi? Crezi că glumesc? Vei fi exact ce meriți să fii...

📖 Pacea nu este lipsa razboiului...

Pacea înseamna iubire , înseamna dorința comună de a face bine.

Când spun iubire ma gândesc la iubirea tuturor entităților, nu numai a oamenilor, inclusiv a animalelor, plantelor și a tot ce a fost creat în acest univers.

Trebuie să ajungem în armonie cu ceilalți oameni și cu planeta și universul, pentru că în stilul acesta ne săpăm singuri groapa.

📖 Încearcă să mă despice, să mă rupă în bucăți, dar nu reușește. Mă simt parca sunt târât prin jeg, de curenții împotriva carora nu pot lupta.

Strig după ajutor dar nu se aude nimic, -Ce? sunt în vid? nici gândurile parcă nu se simt cum se simțeau, totuși ce fac aici?

Parcă este o altă dimensiune , dar mă simt ușurat, mă simt gol, simt că plutesc... Parcă este bun întunericul acesta

static, mă eliberează de prea multe informații nesatule să facă rău.

În ciuda faptului că realizez înca ce fac , cred că se întâmplă ceva ciudat... Văd o lumină care se apropie din ce în ce mai mult, nu ma pot uita la ea!! dar vine spre mine cu viteză !!simt!! mă dor ochii îngrozitor!! .

Și până să-mi dau seama ce s-a întâmplat, sunt în fața calculatorului încercând să transform trăirile în cuvinte... Mi-am revenit, zbor dintr-o stare în alta, căutând ceva nou mereu, și de fiecare dată mă simt bine după ce se termină ceva, pentru că trebuie să încep altceva.

📖 Fără a judeca pe nimeni spun doar că trăim într-o societate care a reușit să ne convingă că dispunem de capacități limitate în fața vieții. Orgoliul, egoismul, ura, dorința de dominare, ne limitează pe noi și ne va limita și copii.

📖 Veninul acesta care ne curge prin vene nu este al nostru.

Nu trebuie să fii cum îți spun ei, pentru că ei nu știu nimic , tu ești și trebuie să fii așa cum vrei tu și cum ești defapt.

Nu trebuie să demonstrezi nimic nimănui pentru că nu ești dator cu nimic în fața nimănui. Te naști fără nici o datorie și dacă cineva nu este de acord cu aceasta, luptă cu toate calitățile tale să fie așa cum trebuie să fie.

Lumea aceasta are loc pentru toți și dacă ești printre cei care cred că nu au loc în lumea aceasta, fii pe pace , cei care nu aparțin lumii de acum vor domni în curând și vor reuși să-i salveze pe cei care sunt pierduți.

Probabil crezi că aberez și că sunt nebun, în lumea mea. Nici nu vreau să crezi altceva , dacă tu crezi sau nu, lucrurile acestea oricum se vor întâmpla, cu sau fără voia ta vei fi pus în fata faptului împlinit, când va trebui să alegi : societate sau o familie mai mare ? bani sau bogăție în toate ? Viitor sau ...

 Mi se întâmplă să am discuții pe tema : Răul nu exista, noi la baza suntem buni.

În primul rând trebuie să ținem minte dacă facem un rău și nu recunoaștem, mai devreme sau mai târziu se va întoarce împotriva noastră.

În general criminalii nu au avut familii sau dacă au avut au fost tratați ca niște animale , ca pe nimicuri.

Din cauza faptului că a fost tratat așa, a ajuns criminal!! Acesta este un semnal de alarmă. Faptul că trebuie să avem grijă cum ne comportăm: ca părinți, frați, veri , ca orice om care poate influența viața unui alt om, pentru că primim ce dăruim , chiar dacă nu primim direct.

În loc să găsim soluții de educare și de supraveghere al părinților , tutorilor etc, căutăm să studiem cazuri de crime

de acum 150 de ani, studiem psihologic criminalul să vedem ce a fost în neregula cu el.

Suntem orbi , unde credem că este rău, este defapt un mesaj ! Este un mesaj care ne spune că nu respectăm legile universului. Și uite că nici acum nu ne-am dat seama și eu scriu mesajul acesta despre care vor rade mulți, dar la un moment dat ne vom da seama cu toții.

📖 Vreau să trăiesc într-o lume plină de oameni autentici , m-am săturat de prefăcuți.

Vreau să se recunoască greșelile și să existe macar un strop de părere de rău.

Vreau conștiința , vreau moralitate.

Vreau oameni care apreciază și cele mai mici lucruri care nu strălucesc ca un diamant.

Vreau o lume cu oameni adevărați , plină de suflete, nu de carne stricată .

Vreau să ne descoperim adevăratul potențial și să nu mai fim blocați de societate, de reguli și de docme.

Vreau armonie și pace între oameni și natură.

Vreau să mă trezesc dimineață cu bucuria în suflet că există oameni care gandesc ca mine și care sunt dornici să schimbe lumea în bine.

📖 Puterea cuvântului este inexplicabilă!

Cuvântul te definește ca om!

Fiecare cuvânt naște o idee care poate deveni un obicei, poate deveni caracter și chiar destinul tău.

Un singur cuvânt te poate schimba total ; te poate face fericit sau te poate întrista.

Cuvintele sunt arme extrem de puternice care , folosite impropriu, pot să te izoleze de familie, de lume, de prieteni.

Dar ce vorbesc eu , cine mai știe cu adevărat ce înseamnă toate lucrurile acestea , când aproape toți oamenii sunt dominați de ideea de bani și de sex. Idei bagate cu forța sau atrase involuntar în capul copiilor și degenerând ulterior în comportamentul lor, la maturitate.

Cât de rar se întâmplă să auzi un "Te iubesc" spus din suflet... un "Imi pare rău" ... chiar și amărâtul "Multumesc" este tratat cu o batjocură incredibilă. Toate fiind înlocuite cu "I Love You" , "Scz" , "Sorry" , "Merci". Nu este de mirare că nu mai avem puterea să simțim adevăratele sentimente și că trăim doar pentru a ne satisface nevoile principale sex, bani, mâncare. Toate caile pe care ne îndreptăm au în vârf aceste două scopuri tratate cu o importanță enormă.

Omule, chiar crezi că dacă ai avut 100 de parteneri care ți-au întors spatele a doua zi și dacă trăiești pe un pat plin cu bani te vei deosebi de cei care trăiesc altfel? Crezi că vei fi fericit când vei vedea că atragi numai lipitori și pseudo-

prieteni care abia așteaptă să primească de la tine tot și să nu-ți dea nimic?

Femeie, după cine alergi așa agitată? Sau să întreb după ce? Știi că ești frumoasă și că meriți multe, dar ce poți să oferi în schimb? Că numai frumusețea nu ajută la nimic . Ce vei face dacă se întâmplă un accident și subit, nu mai ești frumoasă? Cum crezi tu că te vor accepta ? Vei rămâne doar o umbră pentru ei ... cu parere de rău abia atunci vei realiza că ce faci acum este o mare greșeală, când cei autentici vor veni să te consoleze.

Oameni buni, am fost educați de mici să promovăm anti-talente și pseudo-valori. Am fost învățați că trebuie să arătăm bine ca să fim "primiți" în societate . La ce bun? Einstein apărea în multe rânduri ca un "om de pe strada", simplu , dar a zdruncinat mințile multor oameni luminați și încă va continua să facă acest lucru. Aceasta este dovada faptului că nu frumosul răsună cu ecou în istorie, ci creatorul , cel care realizează că materia este energie și energia este materie. Doar sufletul poate să facă diferența. El este cel care strălucește în ochii omului care nu arată perfect, dar toata lumea este atrasă ca prin minune, de prezența lui.

Viitorul nostru va fi sumbru dacă nu ne detașăm de pseudo-normalitatea aceasta și nu încercăm să fim deschiși cu noi și cu ceilalți.

Tu ești piesa acestui mecanism care poate face adevărata diferență în această lume înecată în bani și pierdută în pseudo-iubire.

📖 Poți să faci orice, dar să ții cont că nu ești singur.

Poți să dansezi și să cânti , să privești cerul sau să atingi pământul.

Poți să privești urât pe cineva, dar să nu te șstepti să te ia în brațe.

Poți să îți dorești orice și dacă primești tot ce ai nevoie nu înseamnă că nu ți-a reușit.

Poți să iubești orice și pe oricine și să dai fără să aștepti să primești neaparat ceva înapoi. Poți să nu iubești deloc și să primești mai mult decât meriți.

Poți să fii ignorant și să nu vezi nimic, dar asta nu înseamnă că în jurul tău nu se întâmplă ceva.

Poți să dăruiești din inimă și unui necunoscut și să zâmbești la fel ca el. Sau poți să daruiești și să nu zâmbești deloc.

Poți să trăiești o minune și să-ți dai seama că ai trăit-o, după foarte mult timp.

Poți să faci ce vrei tu, dar privește cu ochii sufletului înainte , te va ajuta să vezi ce trebuie făcut.

Poți să zbori chiar dacă ești pe canapea în sufragerie.

Poți să fii fericit chiar dacă nu ai nici un motiv , suntem înconjurați de fericire și nu trebuie decât să o chemăm.

Poți să fii TU și să fi mai mult decât fericit că ești așa.

Poți să lași în urmă tot ce îți dăunează și să cauți drumuri pentru a reuși.

Poți să citești aceste rânduri și să nu simți nimic, la fel de bine cum le poți citi și îți pot schimba viața.

📖 Lumea aceasta este a noastră oare?

Unde suntem noi pierduți?

Ne naștem cu datorii care,

Nu ne aparțin, dar nu poți să le uiți!

Nu înțeleg rostul vieții în lumea aceasta tristă,

Caut scăpare dar aflu că nu există pistă,

Nu găsesc nimic de care să mă agăț,

Sunt aici pierdut și caut un băț.

Caut o dovadă, poate nu există!

Toate sunt în aer și mai rău de-atat,

Simt că vine negrul peste așternut.

Va fi oare o încetinire bruscă?!

Vom simși cum bate inima în noi.

Tare și mai tare cade peste noi.

Totul stă în loc așteptăm ceva...

Poate o minune... sau poate altceva...

📖 Visez să ating norii.... Vreau să încerc orice, vreau să ating orice, Vreau să fac tot ... Cum este posibil să te gândești că vrei să faci tot? nu poți să faci tot. Vreau să fac multe lucruri, ironia este că nu știu cu care să încep și mi se taie elanul de la început... Sau poate acum fac ceva nu?... mă

gândesc ... Aștept să vină cuvintele , nu mă chinui, nu am de ce , cuvintele curg în idei... multe idei gânduri care se bat cap în cap. Cum să gândești acum ceva și peste două minute să te contrazici singur? De ce mă gândesc la fiecare posibilitate nu știu ... sincer , dar ma gandesc , încerc să caut ceva ... oare ce?

📖 Tot ce facem noi aici este o consolare a faptului că nu aștim răspunsul la întrebările de ce? ... De ce suntem aici? Ce facem aici? Care este scopul nostru...? Consolarea aceasta ne face să uităm întrebările ... și astfel nu ne mai dorim răspunsurile... ne calmează ... trăim așa... în minciună. Oameni pierduți... Dar nu toți sunt pierduți nu? Există oameni care cred că și-au găsit calea și cred atât de mult în calea aceea încât poate chiar a ajuns să existe ... Și-au găsit un țel , sunt liniștiți pentru că și-au gasit un scop. Toți spun că o să fie frumos , bine visăm! nu știe nimeni defapt, doar ne gândim , asta este tot ce putem face : să sperăm. Poate uneori trăim stări de fericire în nebunia noastră de hormoni, ajungem să credem că trăim momente de paradis , rai , nirvana cum vreți să le spuneți ... ele există și dacă nu există sunt în capul nostrum, dar se află undeva... nu? Vorbim și toți ne dăm cu presupusul dar nimeni nu știe , până nu ajungi acolo nu știi , nu știi nimic ... oamenii nu știu nimic . Ne naștem, creștem ne trăim viața și printre problemele de zi cu zi ne mai punem câteodată întrebări de

genul , vedem că nu găsim răspuns și ne prefacem că nu ne interesează, dar numai noi știm cât ne doare că nu putem afla răspunsurile nu?

Nu am cum să scriu toate gândurile ... sunt multe. Dacă ar fi să pui pe foaie toate gândurile unui om nu ți-ar ajunge toți copacii de pe Terra. Uităm , nu știm că foile acelea sunt dintr-un copac defapt . Trăim înconjurăți de o natură moartă pentru că noi am denaturat-o. Nu mai avem nimic natural pentru că suntem egoiști . Oare am fost vreodată buni? sau am fost așa dintotdeauna? Oare omul la bază este bun și îl strică societatea? sau omul chiar așa este ... Și mie mi se întâmplă să fac lucruri pe care nu le înțeleg și abia după, mă gândesc : stai un pic că nu este bine... de ce am făcut asta ? . Ce este bine?

Traiesc într-o putreziciune de țară , o țară extraordinară care nu are nici o vină că suntem noi aici ... un loc sumbru ... aștept ziua de mâine să mă dezvolt , îmi caut un țel și nu-l găsesc... ce sa fac? Că nu vine nimeni la ușa să spună ia frate , ia de aici că eu am destul ! Cum să se întâmple așa ceva? că aproape toți vin să-ți ceară chiar dacă nu ai , nu contează dacă au , ei îți cer , își fac datoria nu? Avem nevoi nelimitate , resursele ... le luam de la alții .

Oamenii sunt numai pentru interes, chiar și când fac o faptă bună , o fac pentru a ajunge în rai. Nu știu câți dintre noi fac o faptă bună doar așa, să fie făcută. Majoritatea care cred în

Dumnezeul din cărți, fac o faptă bună pentru interesul personal , îi arătăm cât de buni suntem ... ăsta nu este interes? nu? nu o facem pentru a ajunge în rai nu? dacă nu credeam că există raiul nu mai faceam nici o faptă bună, și nu mai dăruiam nimic...

Gândurile acestea nu pleacă !? și cu cât te afunzi mai mult în probleme, obseri că nu ajungi nicaieri. Îți pui o întrebare care ajunge la alta și la alta ... nu se termină niciodată. Întrebări și gânduri...

📖 Am nevoie să uit că există trecut , prezent și viitor, să fiu învelit de cer și stele. Să nu-mi pese de parerea ta și a altora . Sa uit că există lumea. Să dansez singur ca un nebun cu toți pomii de pe stradă. Am nevoie să fiu nebun. Am nevoie de cineva să se uite cu mine la cer și să vadă dincolo de el. Am nevoie de o cheie care deschide dorință , fugă , dans , idei , mare, munte, semințe , bere , whiskey , ploaie caldă în plină vară, în parc. Am nevoie să zbor , să ajung în Andromeda și deacolo mai departe , să mă plimb neștiutor prin univers. Am nevoie...

📖 În oceanul acesta fără pic de sare,
Cu oameni care au uitat de mal,
Eu și toți cei care gasim în soare,
Un prieten fără adversar,
Avem insula noastră,
Numai noi știm unde este.

Idealiștii au voie să viseze,
Să spere și să își dorească,
Lumina dulce-opacă a împlinirii...
Să umple vise și stări neîncercate,
Stări virgine și ample,
Pentru mine și pentru voi.
Să ne inunde sufletele
Și să nu ne aducă înapoi.
Gustați din petalele unei flori ciudate,
Floarea care vă eliberează:
De ancore și lanțuri încordate,
De vise sumbre și dorințe încruntate,
De fețe triste și ochi fără culoare,
De frica voastră de zbor fără vre-un țel
Dorința mea este simplă,
În lumea mea se poate!
Trăiește în dorință, deasupra lumii noi,
Eliberează lanțul și zbori de langa oi.
Este o turmă tristă, pierdută și zdrobită,
Este lumea noastră și merită zidită:
De vise mari și oameni calzi,
De lupte mici și în picaaj... DE NOI.

📖 Mă gândesc la cât de fragedă și mică este viața,
pare că cel mai important lucru pe pământ este să traiești și
să lași ceva în urma ta.

În societatea de astazi toți trec prin multe, și bune și rele. Durerea este că după ce un om a trecut printr-o întâmplare dureroasă, în loc să le arate celorlalți greșeala și să îi ajute să nu ajungă acolo, încearcă să îi bage în ea și să îi îndese cu toată puterea.

Unde este fericirea din ochii oamenilor de pe stradă... În loc să ne salutăm cu privirea , ne împingem unul pe altul în prapastie . Zidim pereți de cărămidă între noi și tragem cu ochii la vecini să râdem de ei dacă nu reușesc să tremine zidul, înaintea noastră.

Totul este un concurs, parcă și mersul pe strada a devenit o probă în acest spectacol de doi bani creat de ființele umane. Eu ma dau jos de pe scena această șubredă, de frică să nu cadă cu noi, încerc totuși să mai bat cate o scandură nouă... dar cred că încerc în zadar, deoarece baza scenei este lemnul putrezit.

Nu încerca să imiți, că nu ai valori adevarate , caută în tine răspunsul și crează cate ceva în fiecare zi.

Ajută la construirea unei noi scene și într-un final poate vin toți să joace piesa ta.

Tu ai puterea, profită de ea!

 Nu ai nimic al tău... faci exact ce fac și ceilalți.

Dacă schimbi titlul unei poezii, asta nu înseamnă că s-a schimbat și subiectul.

Caută un lucru pe care îl faci doar tu , subliniază cuvintele palide ce-ți ies din gura uscată.

Imitațiile se recunosc din sute de exemplare, autenticitatea este mai rară.

Caută calea ta, nu încerca să urmezi drumuri cunoscute și previzibil dezamăgitoare.

Dacă ploaia ar spăla pacate și ar curăța răutatea oamenilor, ar fi nevoie de câteva eternități pentru a ajunge la un raport cât de cât acceptabil.

Crezi că durerea pe care o simți acum se află doar în sufletul tău? află că sunt mai mult de 7 miliarde de oameni pe Terra și nu toți o duc bine.

Durerea nu omoară dar îți poate induce o stare de inconștiență.

Daca ai ajuns să crezi că tupeul, răutatea și aroganța sunt calități, atunci mirosul pe care îl emani devine din ce în ce mai insuportabil; cel mai rau este că dacă ajungi să-ți dai seama și ai realizat prea târziu, te sufoci din cauza propriului miros.

 Lacrimi ciudate și gânduri curate

Se izbesc de ziduri foarte înalte,

Doare când din aripile poveștilor noastre,

Rămâne doar scheletul și un dor intens.

Găsesc în creația lucrată întins,

Valori de salvare și plăcute stări de pace grăbită,

Silite parcă să intre în mine ,
Dorind să alunge tristețea.
Rapid se instalează minunatul echilibru,
Geniala stare, dar somnul este mare
Apasă pe ochi și trage de picioare.
Nu vreau să mă întind, am corpul în alerta,
Și se oprește brusc inspirația!
Aștept să revină starea divină pentru creație,
Nu există limite de atragere și prelucrare a informației,
Poți crea când și ce vrei, orice cu oricine,
Doar dorința trebuie să fie destul de mare,
Gândirea îmi zboara mai sus la un titlu,
Dar fuge de mine mâncând pământul,
În zadar încerc să transpun în cuvinte,
Stări pozitive și negative trăite.

 Mesaje care zboară aiurea prin văzduh,
Surprind fețele triste ale unor oameni muți.
Oameni care în zadar se chinuie să ridice,
Privirea căzută de lupte inutile duse.
Suntem bolnavi și asta ne este soarta.
Cum este mai bine? să fie așa? sau să nu fie nimic?
Oricum pictogramele cotidiene vor arde în neant.
Nimic nu va rămâne salvat și slăvit pe veci.
Degeaba trăim , degeaba iubim , degeaba dansăm.
Degeaba ne dorim să fie mai bine, finalul rămâne același.

Neantul ne așteaptă cu un zâmbet sumbru și lacom
Și câte sacrificii și câte ați făcut?
Pentru un vid intens și mohorât.
Nu realizați că vina nu este a noastră?
Noi doar suntem aici, acum și fără rost,
Se termină povestea noastră, încet dar sigur, ne vom șterge,
Fie lent și dureros, fie rapid și fără simțire.
Am pornit "nava pământescă" spre cele mai ascuțite stânci
existente.
Și totuși mai sunt oameni care nu simt asta,
Mai sunt oameni care s-au dezvoltat doar biologic,
Îmi este teamă pentru ei și pentru noi.
Există oameni doar fiziologic sănătoși,
Care sunt incapabili să gândească coerent...
Există oameni inutili care toarnă copii mai inutili ca ei.
Ei se roagă pentru o viață mai bună...
Eu ma rog să cadă din cer ceva, care să transforme toți
oamenii în oameni.
Pentru că nu toți oamenii sunt oameni ,
Și cei care sunt, nu fac nimic pentru cei care nu sunt ...
Să presupunem că tu ești om și recunoști omul neom de
lângă tine...
Găsește soluția să-l transformi în om.

 Trandafir palid , bătran și trist, odată erai vesel și
luminai totul. Unde ai plecat?! Tu conturai paradisul, și

umpleai visele oamenilor bolnavi. Ai pălit umil recunoscător al adevărului. Te-ai dus și ai lăsat în urmă poteci neumbrate, mascate. Ai lăsat în urmă dorința moartă de a fi înconjurat de nimic... A rămas o atmosferă rarefiată... fără culoare , fără miros, fără iubirea de viață care odată umplea golul acesta numit existență.

Trandafir palid , nici urmă de tine... până și petalele tale s-au contopit cu pământul acesta uscat și putred, odată umed, și au rămas doar idei din ce a fost materie... și a rămas energia care plutește prin văzduh, încercând să creeze o stare neutră... o stare detașată... o stare pură.

 Ai un zid negru care te ține încordat omule...

Îți dau bunătate în forme de fluturi și pescăruși, care vin spre tine și tu nu le deschizi ușa...

Ba mai mult se transformă instantaneu în nori negri care se adaugă la zidul tău.

Nu ești mândru de el, dar nici nu faci nimic sa îl scoți din cadru...

Te simți la fel ca el ... ai sufletul cenușă și îți fierbe inima plină de puncte negre care mănâncă din tine...

Tu rimezi cu neajunsul omule, tu rimezi cu sinistrul.

Tu nu meriți să primești nimicul , pentru că nici măcar nu realizezi că primești...

Vine bucuria spre tine omule și tu o întrebi dacă nu cumva are treabă în altă parte...

Gătești ură și ranchiună cu bulele din sângele tău negru care a dat în clocot....

📖 Parcă totul stă ... Este o stare complet neutră... O stare care aduce cu ea o liniște plictisită parcă de atata viață...

Totul este alb , sec , nimic nu se mișca.

Aștept o explozie, aștept ceva extraordinar , ceva măreț care să coloreze albul acesta prea calm.

Este o liniște tulburătoare , o liniște exterioară și parcă un război galactic , interior. Este genul de stare care te face să explodezi, pentru că vezi că nimic nu se întâmplă.

Timpul parcă se dilată formând spații infinite între tine și lucrurile care se întâmplă peste tot. Numai în momentul acesta sunt câteva milioane de oameni care își beau cafeaua, câteva milioane de stele care se sting sau explodează , câteva milioane de stele care se nasc, câteva milioane de speranțe în sufletele oamenilor pierduți în acest infern numit viață.

Încep să simt realitatea , lumea care merge , oamenii care aleargă în parc, câinii care latră, alergând după roțile mașinilor, oamenii bolnavi care se roagă pentru câteva secunde de liniște, stresul adus de examenele vieții...

Multe lucruri se mai întâmplă...

Dar în afară de realitatea comună, vizibilă, există realitatea fiecărui om în parte. Fiecare om are o viziune asupra vieții și

a spațiului, lansând unde în univers , bule de energie unice pentru fiecare în parte.

Și viața se scurge ca apa din cada plină fără dop... realizează că o singură data trăiești. Adună amintiri și lasă în urma ta amprente frumoase pentru viitor . Toți putem colora lumea în felul nostru, unic.

Amintește-ți că împarți lumea nu doar cu oamenii din jur, ci cu tot universul. Rămâi conectat!

 Fac baie într-o mare de cristal, și sunt făcut dintr-un material ciudat... nu mai simt nimic și mă scufund în necunoscut. Poate reușesc într-un viitor apropiat să ies de aici.

Desenez un univers paralel cu sunetele sufletelor voastre.

Gândesc că sunt găurit în suflet și trebuie să umplu gaura cu infomație.

Toate lucrurile frumoase , le văd doar printr-un geam pe care îmi este imposibil să-l sparg...

Haosul acesta ne va mânca de vii suntem niște trupuri putrezite pierdute într-o lume cu amintiri frumoase și bombardate cu dezordine și distrugere...

Gândurile mele se lovesc unele de celelalte și creează imagini de sentimente primitive corcice cu noul putrezit..... se stinge ușor totul... calm dar sigur...

Ne stigem și noi o data cu lumea noastră destrămată de idei dezamăgitoare...

📖 Avem o țară bolnavă, chinuită de vechi și noi schimbări care ne transformă în mici jucării de plumb. Da , asta suntem, niște oameni grei , triști care au ramas cu speranța.

Avem o Românie plină de vise și de speranțe care se târăsc cu o lumină sumbră spre o oaza aproape imposibil de recunoscut.

Noi suntem cei care suferă cel mai mult, noi aceștia care încercăm să spunem cu un gust amar în gura, o sa fie bine . Bine o sa fie, când vom fi și noi buni, că binele nu izvorăște din oamenii răi.

Avem speranțe și vise și unii dintre noi suntem chiar buni, avem suflete mari dar nu le înțelegem din cauza vieții.

Putem să aducem poporul nostru pe drumul cel bun cu ajutorul tău. Tu ești cel care poți schimba viitorul nicaieri.

Respect ție și celor care te-au făcut , pentru că tu împreună cu mine și toți cei care suntem așa, VOM SCHIMBA LUMEA!

Bibliografie

1. Remer Ra, Legile Lui Zamolxe, Ed. Deceneu, 2009.
2. <http://www.pruteanu.ro/4doarovorba/emis54herodot.htm>
3. http://4.bp.blogspot.com/_v1hCksMUrM/RkU_9cz3B5I/AAAAAAACU/7HvFzJO8gCg/s400/Madonna_PVecchio.jpg
4. <http://www.reportervirtual.ro/wp-content/uploads/2009/04/poluare.jpg>
5. http://media.rtv.net/image/201112/w620/poluare_35979600.jpg
6. <http://www.2012en.ro/wp-content/uploads/2008/08/baalbeck-templu.jpg>
7. http://www.ecomagazin.ro/wp-content/uploads/2008/09/poluarea_aerului.jpg
8. <http://www.ancient-egypt-book.com/images/pyramids2.jpg>
9. <http://yryna07.byethost15.com/images/mm.jpg>
10. <http://www.crystalinks.com/ahu2.jpg>
11. <http://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:Dendera03.jpg>
12. <http://extraterestriiprintrenoi.wordpress.com/2012/10/13/ufo-astronautii-din-epoca-de-piatra/>
13. <http://www.earthmatrix.com/serie26/pakal.htm>
14. <http://lumesievenimente.blogspot.ro/2012/11/enigmele-extraterestrilor-antici.html>

15.<http://www.descopera.ro/descopera-extraterestrii-dintre-noi/7715927-ne-au-vizitat-extraterestrii-inca-din-trecutul-indepartat>

16.<http://www.ziaruldeiasi.ro/mozaic/descoperire-ului-toare-in-romania-oras-mai-vechi-cu-2-000-de-ani-decat-piramidele-egiptene-video~ni8siu>

17.<http://www.9am.ro/stiri-revista-presei/Social/217165/Cele-mai-vechi-desene-din-lume-descoperite-in-Romania.html>

18.<http://www.servuspress.ro/servus/2012/08/asezarea-neolitica-de-la-turdas-descoperita-pe-santierul-autostrazii/>

19.<http://rogrup.net/group/mistere/forum/topics/urmele-zeilor>

Nu vreau să schimb opiniile, părerile și credințele nimănui, dar am arătat că există și alte moduri de a privi lumea și viața și poate în viitorul apropiat sau îndepărtat aceste idei vor fi privite altfel.

Pentru că știu că există oameni care se uită la numărul paginilor înainte de a citi o carte, am încercat să scriu ceva pentru toți, însă acest lucru nu vă scapă de muncă, aveți de căutat mai mult pentru a afla detalii despre anumite lucruri pe care nu le-am prezentat pe larg, în această carte.

Acest document este înregistrat și protejat ©.